عنوان: از حلبچه تا تيان آنمن : انگيزه ادعاهاي پوچ ايالات متحده در حمايت از حقوق بشر
موضوع: حقوق سياسي ؛ حقوق مدني
نشريه: قدس شماره: ۱۸/۱۲/۷۷
پديدآوران:
بازيابي: ۸۵۰۰۹۸۲

از «حلبچه» تا «تیان آنمن»

به قلم ویلیام والش و ویلیام بیور

در ۱۶ مارس ۱۹۸۹، هواپیماهای جنگنده رژیم بعثی عراق با ظاهر شدن در آسمان حلبچه، و با شکستن دیوار صوتی، اقدام به بمباران شیمیایی این شهر کردند.

مردم حلبچه که از آمادگی دفاعی برخوردار نبودند و به کار روزانه و عادی خود مشغول بودند، زمانی متوجه شدند هدف بمباران شیمیایی صدام واقع شده اند که دیگر هر گونه عکس العملی جهت دفاع و فرار از صحنه از آنها سلب شده بود.

پس از لحظاتی، شهر را دود سفید و قرمز مایل به نارنجی در بر گرفت. مردم بی پناه که تازه متوجه حملات شیمیایی صدام شدند، با تمام تلاش که حتی برای رفتن به جان پناه و یا فرار به سوی خارج از شهر کردند، باز هم نتوانستند از استنشاق گازهای سمی و مهلک در امان باشند. به طوریکه در داخل منازل، در معابر، کوچه ها، در اتومبیلها و حتی در خارج از شهر، عمق جنایات صدام همه و همه حکایت از غافلگیر شدن مردم بی گناه این شهر داشت.

اولین گروههای امداد و نخستین گروه خبرنگاران داخلی و خارجی، آنچنان صحنه های رقت بار و چندش آوری را به چشم دیدند که جز غم و اندوه و حسرت نسبت به قربانیان، تنفر از حامیان صدام جنایت پیشه، و افشای جنایات حلبچه، کار مؤثر دیگری نمی توانستند بکنند.

زنانی که فرزندان خود را در آغوش گرفته بودند، پدری که با طفل خردسالش در کوچه به قتل رسیده بود، و هزاران صحنه رقت بار، که در مجموع بیش از ۵ هزار نفر از سکنه حلبچه را در بر گرفته و به کام مرگ فرو برده بود.

اما وقتی یک ماه بعد از فاجعه حلبچه سؤال کردند که چرا صدام اقدام به بمباران حلبچه کرده در پاسخ گفته بود: «اینها یک عده خائن بودند که بسزای اعمالشان رسیدند» و عدنان خیرالله وزیر دفاع سابق عراق و برادر زن صدام با ارسال پیام تبریکی به صدام، بمباران موفقیت آمیز حلبچه را به وی تبریک گفت.

اما انتظار می رفت که غرب، به دنبال جنایت وحشیانه حلبچه، حداقل به دلیل نقض کنوانسیون سال ۱۹۲۵ در خصوص ممنوعیت کاربرد سلاحهای شیمیایی، به اقداماتی علیه صدام متوسل شود. اما چنین حرکت و اقدام مؤثری هرگز انجام نشد؛ چرا که در واقع خود غرب و مدافعان حقوق بشر، جزو تجهیز کنندگان شیمیایی رژیم حاکم بر عراق بوده و هستند.

رولف اکیوس می گوید: ما اطلاعات مفیدی در زمینه تسلیحات شیمیایی دریافت کردیم که ما را با حجم وسیعی از انبارهای محلولهای بیولوژیکی و میکروبی رژیم عراق در جنگ علیه ایران مواجه کرد؛ سلاحهایی که آلمانیها آنها را به عراق فروخته بودند.

مجله آمریکایی نیوزویک در سال ۶۹ طی گزارشی ضمن تظاهر به ابراز نگرانی از تسلیحات میکروبی عراق و تجهیز آن توسط آلمان نوشت: شواهدی در دست است که نشان می دهد، عراق با کمک شرکتهای آلمانی توانسته است در زمینه سلاحهای میکروبی از جمله، حصبه، وبا، تب نوته و بیماریهای پوستی به تولید بپردازد.

شرکت آلمانی «ری رایخ» در سال ۱۹۸۲، اقدام به فروش تجهیزات و جنگ افزارهای شیمیایی به عراق کرد.

یکی از مقامات اروپایی می گوید: «دو کارخانه آلمان غربی بیش از سایرین عراق را در تولید جنگ افزارهای شیمیایی یاری کردند. علاوه بر ماده «پستی زیدن»، گاز خردل و گاز اعصاب هم تولید می کند. کارخانه «کارل مکب» در نزدیکی فرانکفورت واقع است که منبع تولید «پستی زیدن» و گازهای سمی برای تولید جنگ افزارهای شیمیایی است.»

شرکت آلمانی وست در هامبورگ ماشین آلاتی به ارزش ۲۰ میلیون مارک برای تولید «فسفر تری کلراید» و «فسفوروس اکسی کلراید» به عراق فروخته است.

نشریه اشترن در این باره می گوید: «این مواد شیمیایی هم می تواند به عنوان مادهٔ اولیه سموم دفع آفات استفاده شود و هم می تواند بمبهای دارای گاز اعصاب تابون را تولید کند». براساس گزارش مجله هفتگی VSD چاپ فرانسه، دو شرکت آلمانی دیگر به نامهای «مل خمی- بی وی» واقع در آرنم و C.B.J واقع در ترینوزن بارها تحت پوشش مصارف کشاورزی، مواد شیمیایی قابل ملاحظه ای به عراق فروخته اند. این مواد به گازهای قابل استفاده ای در جنگ تبدیل شده اند.

امروز دیگر این امر اثبات شده ای است که بدون تکنولوژی آلمان، عراق هرگز قادر نمی شد راکتهای دوربرد اسکاد-ب را این چنین مجهز نماید.

بازرسان سازمان ملل هر جا با انبارهای مواد شیمیایی در عراق مواجه شدند، مهر ساخت آلمان و مهر ترخیص ادارهٔ کل صنایع آلمان را مشاهده کردند.

تکنولوژی کاملاً پیشرفته آلمان در زمینه های گوناگون دست به دست هم داده بودند تا برد موشکهای اسکاد-ب شوروی را برای بردهای دور مجهز نمایند و برد آنها را تا ۶۰۰ کیلومتر افزایش دهند.

سیاهه نامه شرکتهای مولد، از کارخانه های متوسط مانند پولیما که مرکز آن شهر کاسل می باشد- تا شرکتهای بزرگی مانند هرشمن- که مرکز آن در شهر اسلیسگن است- کنسرن بزرگ زیمنس و کلولز هومبولد دولتس را در بر می گیرند.

از المنتهای اصلی سکوهای پرتاب موشکهای «ال والر» یا «ال ندا» گرفته تا جزییات وسیله انتقال سکوهای پرتاب، ساخت شرکت فاون و یا کنسر دیملر بنز، همه ساخت آلمان بودند.

به گزارش بازرسان سازمان ملل حتی روی شاسیهای سکوی پرتاب، برچسب شرکتهای مرسدس- بنز و کوگل مشاهده شده است. بازرسی و مراقبتها می توانند مشخص نمایند که شرکت توگل- که مرکز آن در شهر الم است- تولید کننده این وسایل حمل و نقل ویژه می باشد. مسأله در خصوص پایه های هیدرولیک پیچیده می شود. پایه های آن بخشی از برج استارت سکوی پرتاب سیار است که به یاری آن نیروی لازم برای بلند کردن به موشک منتقل می شود.

بازرسان سازمان ملل روی پایه های جک هیدرولیک نشان پلتر ۱/۸۸ که به زبان آلمانی نوشته شده بود یافتند، اما شرکتی به این نام شناخته نشد.

اسناد مکشوفه آلمانی در عراق به پایتخت آلمان ارایه شد و صدر اعظم وقت، وزیر اقتصاد و وزیر دفاع آلمان در جریان جزییات مسأله قرار داده شدند.

اما دولت آلمان در واکنش به این مدارک در سال ۱۹۹۱، اقدام به انتشار خبری جعلی کرد که تمام روزنامه های آلمان آن را بدون تفسیر به چاپ رساندند؛ خبر این بود: «اسکادهای عراق بدون کمک آلمان تکامل داده شده اند». هانریش وایس، رئیس اتحادیه صنایع آلمان علی رغم وجود مدارک کافی در خصوص تولید گازهای شیمیایی جنگی در کارخانه های عراق، آن را یک «ادعای صرف» خواند.

شرکت فوان آلمان، به عنوان سازنده ترپلی برای حمل و نقل تانک شناخته شده است. اما فون برنوتس، رئیس شرکت تولید وسایل نقلیه فوان ضمن تکذیب اظهار داشت: «این تریلی ها برای کارهای کشاورزی عراق ارسال شده است، از سال ۱۹۱۳ ماشینهای بزرگ تولید وسایل نقلیه تولید می کنیم و از مقاصد نظامی سیاستمداران در استفاده از این تریلرها مطلع نیستیم».

گوبلز وزیر تبلیغات حکومت هیتلر بی جهت نمی گفت: «دروغ هرچه بزرگتر باشد، باور کردنش آسانتر است».

هولگر ورنر بایجیان اهل اشتوتگزه در نزدیکی کارلسروهه (مرکز فضایی آلمان) در مصاحبه سال ۱۹۹۱ کاملاً خلع سلاح شد. زیرا وی شرایط آزمایش برای بخشهای گوناگون مکانیزم موتور موشکها را تهیه و تدارک دیده است. اما این پیمانکار آلمانی مراقبت نموده بود تا تمام کالاهای صادراتی وی در پرونده هایی برای اهداف غیرنظامی نوشته شود.

صاحبان شرکت اچ+اچ متال فورم که مرکز آن در مونسترلند آلمان است آقایان ام. هویتن و دینریش هنسه مدعی شدند که مورد اتهام قرار گرفته اند و هر نوع معامله با عراق را تکذیب کردند.

فریدریش سیمون هاینز داونده شرکت انیواکو در پاییز ۱۹۹۰ مدت کوتاهی در زندان بود. همچنین دو نفر از شریک جرمان وی در انتظار احضاریه دادستان هستند که می بایستی در برابر دادگاه حاضر شوند، زیرا طبق اسناد موجود قطعات ویژه اسکاد-ب توسط وی ساخته شده است.

بازرسان سازمان ملل، پرون اسکاد برچسبی را ملاحظه کردند که به زبان آلمانی نوشته شده بود ۵ بار افزایش یافته است. روی بدنه مخزن که قبلاً در آلمان در دو قطعه ساخته شده و سپس در عراق از این دو قطعه کل مخزن راکتها را مونتاژ نموده بودند باز هم به زبان آلمانی نوشته شده بود «حصبه ۲».

شرکت ماشین سازی تیسن قراردادی برای صدور ۳۰۵ نوربین پمپ با ارزش ۱۳ میلیون مارک با عراق منعقد کرده بود. دادستان پس از تحقیقات به نتایجی رسید اما لوتس دیزباخ، سخنگوی کنسرن بزرگ آلمان همه چیز را انکار کرد و ادعا نمود که اتهامات کاملاً بی اساس است اما در این فاصله علیه هفت مدیر از جمله آنان برنتس رئیس بخش قطعات ماشین سازی تحقیقات آغاز گشته است.

همچنین شرکت فرانس، سازنده دستگاههای فشار هوای فشرده در تنگنا قرار گرفته است و از طریق یک شرکت عربستان یک دستگاه عظیم آزمایش پمپهای نوربین دار به عراق صادر کرده است. طبق تحقیقات سازمان ملل یک پنجم از لوله های فشار قوی توسط شرکت برمسکرل که مرکز آن در شهر استنفورد آلمان می باشد تولید شده است. دستگاههای آزمایش سیلندرها نیز از سوی آلمان فرستاده شدند. این تأسیسات را بایجیان تولید کرده است. این مهندس اهل بادن آلمان ویژگی کارکرد نظامی پروژه خود را انکار کرده اما روگر لویکی از استادان کارشناس مؤسسه سیستم ترانسپورت فضایی از دانشگاه صنعتی برلین و متخصص در زمینه راکتها، پس از بازرسی دقیق پروژه به این نتیجه رسید که اساساً هیچ کاربرد دیگری برای آن متصور

عنوان: از حلبچه تا تيان آنمن : انگيزه ادعاهاي پوچ ايالات متحده در حمايت از حقوق بشر
موضوع: حقوق سياسي ؛ حقوق مدني
نشريه: قدس شماره: ۱۸/۱۲/۷۷
پديدآوران:
بازيابي: ۸۵۰۰۹۸۲

نیست.

تحقیقات دادستان علیه شرکتهای ماسترپرویکتا، مارل، دایملر بنز همچنان ادامه دارد زیرا ۲۶ تریلی ساخت مرسدس و مارتل با رنگ ویژه شنهای صحرایی و مات را به سفارش وزیر جنگ عراق در اختیار این کشور قرار داده اند اما سرانجام اداره تکنولوژی دفاعی و تدارکات برای شرکتهای مرسدس و مارتل یک گواهینامه برائت صادر نمود!

این در حالی است که با گذشت نزدیک به ۱۱ سال از بمباران شیمیایی شهر حلبچه عراق، تأثیرات این حمله همچنان موجب مرگ و میر می شود.

روزنامه گاردین چاپ انگلیس در گزارشی پیرامون ادامه تأثیرات بمباران شیمیایی شهر حلبچه توسط نیروهای صدام، نوشت: مطالعات پزشکی که در مورد تأثیرات این حمله انجام گرفته به تدریج ابعاد این فاجعه را برملا می سازد.

به نوشته این روزنامه ماجرای حلبچه عنوان «عامل کشتار جمعی» را برای صدام به همراه آورده است.

گاردین افزود: جنایت حلبچه در ۶ ماه مارس سال ۱۹۸۸ و طی آخرین مرحله جنگ عراق- ایران به وقوع پیوست. این شهر اکنون توسط حرکت اسلامی کردستان اداره می شود. حادثه بین ۴ تا ۷ هزار دکتر کریستین گازدن که در مورد آثار شیمیایی بمباران حلبچه تحقیق می کند، سال گذشته در این باره گفت: بیشترین تأثیرات مواد شیمیایی این حمله بر روی نظامیان ۱۸ تا ۲۵ ساله بوده است.

به گزارش مجله اشپیگل حاکی است شرکتهای آلمانی، عراق را به کارخانجات گازهای شیمیایی مجهز کردند که قادر است گازهایی تولید کند که حتی از ماسکهای ضد گاز نیز با ایجاد حفره در آن عبور می کند.

آشکار شدن نقش غرب در تقویت توان شیمیایی صدام و در نتیجه کشتار و قتل عام مردم مسلمان و بی دفاع حلبچه، تمامی ادعاهای حقوق بشرانه آنها را در نزد افکار عمومی جهان و حتی دولتهای واقع بین و منکی به نیروهای مردمی، از حیز انتفاع ساقط کرد.

آمریکا نیز همگام و همراه با کشورهای اروپایی نقشی تعیین کننده در تشویق و ترغیب صدام در جنایات حلبچه و در نهایت حفظ رژیم بغداد در منطقه ایفا نمود. آمریکا با گذشتن از فاجعه حلبچه چشم خود را بر روی نقض کامل حقوق بشر در اوج بربریت و توحش قرون وسطایی بست.

زمانی که دانشجویان به اصطلاح آزادیخواه چینی همراه با روشنفکران و دگراندیشان فریفته، شعارهای پروسترویکا و گلاسنوست گورباچف که با تبلیغات شدید امپریالیسم خبری و صهیونیسم بین الملل همراه بود، در میدان تیان آن من چین هفته ها تجمع کردند تا شاید زودتر و سریعتر از گورباچف به آزادی و دموکراسی وعده داده شده رسانه های ایالات متحده دست یابند، از این مسأله غافل بودند که ایالات متحده از گورباچف به عنوان سرپلی برای انهدام رژیم کمونیستی چین با جمعیت یک میلیاردی و یها توانایی های اقتصادی بسیار قوی بالقوه و بالفعلی که طی هفت دهه آمریکایی ها را پشت درهای بسته روابط همه جانبه نگه داشته بود، سود می جوید.

در این میان رهبران چینی که به شرایط و تحولات جهان وقوف کامل دارند ترجیح دادند تا توسعه سیاسی دیکته شده از سوی ایالات متحده را قربانی کنند، اما از قحطی و مرگ و میر بیش از یک میلیارد چینی که با جیره سهمیه بندی شده زندگی می کنند جلوگیری نمایند.

نتیجه آن که، در ژوئن ۱۹۸۹، دو سال قبل از سقوط گورباچف در شوروی، رهبران چینی با محاصره میدان یتان آن من و پس از چند هفته هشدار و تذکر به دانشجویان که در میان آن ها عوامل سازمان سیا و موساد و کا. گ. ب و سرویسهای جاسوسی غربی وجود داشتند، از آنها خواستند تا میدان را تخلیه کنند، و وقتی با مقاومت آنها مواجه شدند، آنها را به رگبار گلوله بستند و تمامی سنگ فرشهای میدان یتان آن من را خون فرا گرفت و این عمل تا سحرگاه ادامه داشت. پس از آن عده ای را که زنده مانده بودند به زندان افکندند و تا مدتها، تمامی رفت و آمدها به میدان یتان ان من را منع کردند.

آمریکاییها که در براندازی رژیم کمونیستی چین با شکستی مفتضحانه مواجه شده و نتوانسته بودند از آن همه هیاهوی تبلیغاتی طرفی ببندند، به سراغ حربهٔ قدیمی و پوسیده حقوق بشر رفتند، و با جار و جنجالهای تبلیغاتی به اعمال انواع تحریمها و تهدیدهای طولانی مدت علیه چین متوسل شدند.

اما مسؤولان چینی ضمن حفظ اقتدار و صلابت نظام سیاسی با سیاست گام به گام به سوی توسعه اقتصادی آن هم به صورتی محدود و تنها در مناطقی ویژه گام برداشتند و به تزریق قطره قطره سیستم اقتصاد آزاد به بدنه اقتصاد کمونیستی چین همت گماردند تا جایی که، نه تنها یک میلیارد چینی از فشارهای اقتصادی در امان ماندند، بلکه، خود را با شرایط در حال تحول جهان همراه کردند و در نهایت با وارد آوردن شکستی بزرگ بر توسعه سیاسی هدایت شده آمریکایی، اقتدار و عظمت خود را در چشم ایالات متحده و جهان نشاندند.

ایالات متحده با از دست دادن بازار بزرگ اقتصادی چین، رفته رفته، در مواضع حقوق بشرانه خود، تجدید نظر کرد و سرانجام با سفر سال گذشته کلینتون به چین، عقب نشینی و چرخش صد و هشتاد درجه ای در شعارهای جانبدارانه از دموکراسی و آزادی را به نمایش گذاشت و خشم خود را بر روی خون هزاران دانشجو بست. گویی هرگز دانشجویانی و یا دگراندیشان و روشنفکران طرفدار توسعه سیاسی در میدان یتان آن من قربانی نشده اند. این حرکت کلینتون به عنوان نماینده مدافع منافع نامشروع شرکتهای فراملیتی چون کارتلها و تراستها، بار دیگر نقاب از چهرهٔ مزدورانه سردمداران ایالات متحده برداشت و این امر را برای جهانیان به اثبات رساند که نه تنها حقوق بشر و آزادی و دموکراسی و توسعه سیاسی و شعارهای عوامفریبانه آنها جایگاهی در معادلات کاخ سفید ندارد، بلکه آنچه برای دست اندر کاران آمریکا مهم است و از اولویت نخست برخوردار می باشد، منافع اقتصادی کوتاه مدت و دراز مدت است نه چیز دیگر.

در این حال، مقامهای دولت آمریکا که همواره از نقض حقوق بشر در سایر کشورهای جهان انتقاد دارند، فراموش کرده اند که براساس گزارشهای مستند بین المللی، خود از نقض کنندگان اولیه حقوق بشر می باشند.

گزارشهای متعدد نهادهای معتبر بین المللی، گروههای حامی حقوق بشر و اتحادیه های حامی حقوق مدنی و آزادی که طی سال گذشته و سال جاری منتشر شده است حکایت از گسترش نقض حقوق بشر در آمریکا دارد. این نهادها تاکنون گزارشهای متعددی دربارهٔ نقض آشکار حقوق بشر در آمریکا منتشر ساخته اند. سازمان عفو بین الملل در گزارش جدید خود که در اواخر سال ۷۷ در آمریکا منتشر شده دستگاه پلیس و سیستم حقوقی آمریکا را به نقض مداوم و گسترده حقوق بشر متهم کرده است.

این سازمان که مقر آن در لندن می باشد در گزارش خود می گوید: «حاکمان» آمریکا نتوانسته اند قولی را که بنیانگذاران آن دربارهٔ تأمین حقوق اولیه برای همه داده بودند عملی سازند. عفو بین الملل در گزارش ۱۵۰ صفحه ای خود از نقض حقوق بشر در آمریکا نتیجه گیری می کند که در آمریکا هزاران نفر در معرض بی رحمی مداوم و عمدی نیروی پلیس قرار دارند و روشهای بی رحمانه و تحقیرآمیز که گاهی زندگی متهم را به خطر می اندازد به جزیی از سیستم جنایی آمریکا تبدیل شده است. گزارش عفو بین الملل عدم مجازات مقامهای مجرم در آمریکا را محکوم کرده است و از نوع رفتار مأموران اداره مهاجرت با افراد متقاضی پناهندگی به شدت انتقاد دارد. عفو بین الملل در گزارش خود خواستار لغو مجازات اعدام در آمریکا شده است و می گوید: مجازات اعدام اغلب با انگیزه انتقام با شیوه ای مستبدانه انجام می شود.

پیرسانه، کارشناس امور توسعه اهل سنگال که مدت شش سال رئیس عفو بین الملل بود در گزارش خود تأکید کرده است که در بین کشورهای غربی نقض کنندهٔ حقوق، اوضاع در آمریکا بیش از همه رو به وخامت است. پیرسانه گفته است: این موضوع تمسخرآمیزی است که قدرتمندترین کشورهای جهان که همواره از قوانین حقوق بشر برای انتقاد از دیگران استفاده می کند خود همان معیارها را رعایت نکرده است.

سانه می گوید: مسؤولیت تقویت حقوق بشر در آمریکا با دولت مرکزی، کنگره و مقامهای ایالتی است و به نظر من آنچه گزارش عفو بین الملل روشن می سازد این است در که نظارت و مسؤولیت پذیری در نیروی پلیس، مأموران، زندانها و مقامهای اداره مهاجرت وجود ندارد. عفو بین الملل از آمریکا به دلیل عدم امضای معاهدات بین المللی در زمینه حقوق بشر و از جمله معاهده بین المللی حقوق کودك انتقاد کرده است. بیکر والی ندیابه، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور اعدامهای غیرقانونی، مهر ماه سال گذشته اعلام کرد آمریکا دومین کشور جهان است که مجازات اعدام را گسترش داده است.

گزارش ندیابه گزارشگر ویژه سازمان ملل حاکی است در حالیکه آمریکا یکی از امضا کنندگان توافقنامه های گوناگون بین المللی است که خواهان لغو مجازات اعدام می باشد، شمار اعدام ها در این کشور سیر صعودی دارد. سازمان های ناظر بر حقوق بشر بارها پلیس فدرال و ایالتی آمریکا را به خاطر اقداماتی بی رحمانه و خشونت بار علیه شهروندان آمریکایی بویژه مهاجران، اقلیت های مذهبی و نژادی و سیاهپوستان محکوم کردند. در یک گزارش سازمان نظارت بر حقوق بشر [یومن رایتس واچ] اعلام شد در ۱۴ شهر آمریکا بی رحمی به صورت مستمر در رفتار پلیس مشاهده می شود که یکی از جنبه های نقض حقوق بشر می باشد.

براساس این گزارش اقلیت های سیاهپوست و هسپانیک

عنوان: از حلبچه تا تيان آنمن : انگيزه ادعاهاي پوچ ايالات متحده در حمايت از حقوق بشر
موضوع: حقوق سياسي ؛ حقوق مدني
نشريه: قدس شماره: ۱۸/۱۲/۷۷
پديدآوران:
بازيابي: ۸۵۰۰۹۸۲

از قربانیان اصلی بی رحمانه و بی رحمی های پلیس آمریکا هستند.

براساس گزارش عفو بین الملل زنان بازداشتی در زندانهای آمریکا اغلب قربانی بد رفتاری و تجاوز جنسی مأموران و زندانیان مرد می شوند. به گزارش خبرگزاری آلمان از واشنگتن، در گزارش عفو بین الملل آمده است که تجاوز جنسی خدمه زندان ها به زنان زندانی، با قرار دادن آنها در اختیار زندانیان مرد در ازای دریافت پول، از روشهای معمول در ۱۴ ایالت آمریکا به شمار می رود.

در این گزارش که در هفته گذشته در واشنگتن منتشر شد به ۹۶ مورد که در آنها از ۱۹۹۲ میلادی زندانبانان به دلیل رفتارشان، محکوم، اخراج یا مجازات شده اند، استناد شده است.

در این گزارش همچنین به مسایلی که زندانیان زن از نظر درمانی و بهداشتی دارند، پرداخته شده است، از جمله معلوم شده است که دست و پای زنان باردار را هنگام زایمان به تخت بیمارستان بسته اند. ویلیام شولتس، مدیر سازمان عفو بین الملل گفت: اگر بگوییم که در زندان های آمریکا رفتارهای خشونت آمیز با زنان زندانی بیشتر شده است، گزافه نگفته ایم.

براساس این گزارش در گذشته مواردی پیش آمده است که زنان به مدیریت زندان شکایت کرده اند، اما بعداً با تجاوز جنسی و کتک از سوی خدمه زندان یا زندانیان مرد مجازات شده اند. به گزارش سازمان عفو بین الملل، از آنجا که میانگین عده زنان بازداشتی در سالهای گذشته افزایش یافته و زندانها نیز خود را برای شرایط جدید آماده نکرده بوده اند. وضعیت زنان در زندانها بدتر شده است. در سال ۱۹۹۰ میلادی ۷۵ هزار زندانی در آمریکا وجود داشت و ۷ سال بعد عدة آنها به ۱۳۸۰۰ به هزار تن رسید. زیرا قانون منع روابط جنسی وجود ندارد.

گزارش های به دست آمده حاکی است پلیس آمریکا در موارد متعددی بدون توجیه به سوی مردم آتش می گشاید، افراد را دستگیر می کند و به شدت کتک می زند و گلوی آنها را تا حد مرگ می فشارد و نکته مهم اینکه مقامهای قضایی و ارشد پلیس اقدام مؤثری برای جلوگیری از رفتار خشونت بار پلیس و خاطیان انجام نمی دهند. مانند شکنجه رادنی کینگ سیاهپوستی که تا حد مرگ مورد ضرب و شتم و نیز شکنجه سه پلیس واقع گردید و سرانجام تبرئه ضاربین رادنی کینگ توسط دادگاه لوس آنجلس به شورش عظیم مردمی در زمان ریاست جمهوری جورج بوش انجامید و همچنین قتل چند سیاهپوست در بازار مرکزی یکی از ایالات آمریکا قبل از آن که این سیاهپوستان فرصت حرف زدن داشته باشند، و دهها مورد از این قبیل که مستقیماً نقش خشن پلیس آمریکا را افشا کرد.

در آخرین مورد از این خشونتها پلیس نیویورك با شلیک ۴۰ گلوله احمد دیالو مسلمان سیاهپوست مهاجر از کشور گینه را درست مثل یک مجرم از پا درآورد. گروههای حامی محیط زیست و مقاومت کنندگان در برابر جنگ بارها علیه

حضور نظامی آمریکا در سراسر جهان نظاهرات اعتراض آمیز برپا کرده اند و اعلام نموده اند مصرف سالیانه ۲۵۰ میلیارد دلار توسط ارتش آمریکا مایه ننگ این کشور و هزینه ای در جهت نقض آشکار حقوق بشر در جهان است. سازمان سیا چند ماه پیش فاش ساخت تحقیقات این سازمان نشان می دهد که در سال ۱۹۸۰ دولت آمریکا میلیونها دلار به ارتش هندوراس کمک می کرد. و نیروهای نظامی هندوراس آشکارا قوانین حقوق بشر را نقض می کردند. کمک آمریکا به هندوراس در شرایطی انجام شد که مأموران سیا در هندوراس از اعدام ها و نقض حقوق بشر در این کشور مطلع بودند.

گزارشها حاکی است آمریکا در سالهای ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۴ در زمان ریاست جمهوری ریگان اقدام به آموزش و حمایت از نیروهای نظامی هندوراس می کردند.

روزنامه «نیویورك تایمز» در مهرماه سال ۷۶ فاش ساخت کمک های نظامی و مالی واشنگتن به متحدین خود در مناطق مختلف جهان علیه مردم بیگناه استفاده می شود و سیاست خارجی واشنگتن را لکه دار ساخته است. گروههای حامی حقوق بشر معتقدند کمک های مستمر آمریکا به کلمبیا یکی از بی رحم ترین ارتش ها را در نیمکره غربی تشکیل داده است که تاکنون هزاران نفر را قربانی کرده است.

آمریکا بارها از دیکتاتورهایی که توسط مجامع بین المللی از جمله سازمان ملل و محاکم بین المللی محکوم به نقض حقوق بشر شده اند حمایت صریح کرده است. حمایت آمریکا از حکومت دیکتاتوری سه سه کو در زئیر [کنگو] و پشتیبانی مادلین آلبرایت وزیر خارجه این کشور از لورن کابیلا رئیس جمهور فعلی این کشور از جمله موارد نقض حقوق بشر توسط واشنگتن است.

حمایت های مستقیم و غیرمستقیم سازمان سیا از دولت لیبنوشه از موارد دیگر نقض حقوق بشر می باشد که تمام ابعاد آن هنوز فاش نشده است.

هیأت حقیقت یاب اعزامی به گواتمالا در هفته اول اسفند ماه امسال اعلام کرد دولت آمریکا در ۳۶ سال گذشته حقوق بشر را در جریان جنگهای داخلی این کشور نقض کرده است.

براساس گزارش هیأت حقیقت یاب اعزامی به گواتمالا دولت آمریکا از طریق سازمان سیا به طور مستقیم و غیرمستقیم از ارتش گواتمالا در اقداماتی نظیر آدم ربایی، شکنجه و اعدام انفرادی و دسته جمعی حمایت کرده است.

ارتش گواتمالا که تحت حمایت آمریکا قرار دارد در سال ۱۹۹۶ حدود ده هزار نفر را به قتل رسانده است تا بتواند یکصد تن از مخالفان خود را دستگیر و نابود کند.

در این حال نیروهای سازمانهای حقوق بشر توانسته اند هشت هزار شهادت در تأیید کشتارهای ارتش گواتمالا از بازماندگان قربانیان در این کشور جمع آوری کنند. دانشجویان آمریکایی بارها از سیاست های دوگانه دولت آمریکا در قبال کشورها انتقاد کرده اند. دانشجویان دانشگاه کلمبوس اوهایو اواخر سال گذشته در جریان سخنرانی وزیران دفاع و خارجه آمریکا در این دانشگاه شدیداً به سیاستهای آمریکا در حمله به عراق اعتراض کردند و گفتند: چرا در حالیکه رژیم صهیونیستی اسرائیل دارای سلاحهای کشتار جمعی است. آمریکا فقط باید مردم عراق را به اتهام داشتن سلاح بمباران کند. مرکز حمایت از حقوق مدنی در آمریکا در بهمن ماه سال ۷۷ اعلام کرد کاخ سفید به بهانه مبارزه با تروریسم از ارسال کمک های انساندوستانه گروههای مدنی به مردم کشورهای مختلف جهان جلوگیری می کند. دیوید کول از مرکز حقوق مدنی از نیویورك گفت: هشت گروه بشر دوست آمریکایی حق ارسال کمک به کشورهای نیازمند را برای خود محفوظ می دانند و دولت آمریکا نمی تواند به بهانه مبارزه با تروریسم مانع انجام این کمک ها شود.

دولت آمریکا با تصویب قانون ضد تروریسم از ارسال کمک حتی برای کودکان در کشورهایی که در لیست تروریسم قرار دارند جلوگیری می کند. اتحادیه آزادیهای مدنی اعلام کرد آمریکا از سال ۱۹۹۴ تاکنون ۳۶۰ مورد مرگ مهاجران غیرقانونی را در مرز با مکزیک به ثبت رسانده است.

وزارت خارجه آمریکا جمعه گذشته با انتشار گزارش سالانه خود درباره حقوق بشر در کشورهای جهان، کشورهای از جمله ایران، چین، سوریه و هند را متهم به نقض حقوق بشر کرد.

این ادعای آمریکا زمانی رنگ می بازد که بدانیم در سرزمینهای اشغالی، رژیم صهیونیستی با انواع شکنجه ها و با تیراندازی به سوی فلسطینیان، هر روز چندین تن از آنان را به خاك و خون می کشد و رژیم آمریکا با سکوت از کنار آن می گذرد.

در این راستا، نماینده تحقیقاتی سازمان ملل در سرزمینهای اشغالی گفت: اسرائیل از شکنجه آشکار فلسطینی ها دست بر نداشته و همچنان آنها را از آزادیهای اجتماعی اقتصادی محروم می کند.

هانوهالنیس «کارشناس فلاندی سازمان ملل» در گزارش خود آورده است: صدور رفتار و شکنجه زندانیان در نواحی تحت سلطه دولت خود مختار رو به افزایش است.

اجلاس سالانه کمیسیون حقوق بشر با شرکت ۵۳ عضو روز ۲۲ ماه مارس «دوم فروردین» در ژنو تشکیل جلسه خواهد داد تا به بررسی نقض حقوق بشر در جهان بپردازد. رژیم صهیونیستی همواره از طرف اجلاس مذکور محکوم شده است.

گزارش هالنین حاکی است که وی از عدم همکاری مقامهای رژیم صهیونیستی با کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل شدیداً ابراز تأسف و انتقاد کرده است. هالنین می گوید: ساخت و توسعه آبادیهای یهودی نشین و ایجاد جاده های مرتبط کننده آنها بزرگترین نگرانی مردم ساکن مناطق اشغالی است. وی تصریح می کند: نگرانی یاد شده با تعلیق یکطرفه قرارداد صلح «وای ریور» از طرف اسرائیل تشدید شده است.

وی در گزارش خود مدارکی مبنی بر مصادره زمین های متعلق به فلسطینی ها، تخریب وسیع خانه های آنان و عدم اجازه به آن ها برای جمع آوری محصول از طرف مسؤولین اسرائیلی ارایه می کند.

گزارش هالنین حاکی است که اکثر بازداشتها در سرزمین های اشغالی برخلاف اصل آزادی بیان انجام شده اند.

علاوه بر آنچه درباره نقض آزادی و حقوق بشر در سرزمینهای اشغالی گفته شد، سکوت مجامع بین المللی بویژه سازمان های تحت فشار سردمداران کاخ سفید، باعث شده است تا رژیم صهیونیستی بر تولید سلاحهای شیمیایی نیز جری تر عمل کند.

روزنامه اتریشی پرسه در این باره نوشت: سقوط هواپیمای جمبوجت اسرائیلی در آمستردام موجب برملا شدن تولید مخفیانه سلاحهای شیمیایی و میکروبی توسط رژیم صهیونیستی شده است.

این روزنامه افزود: مؤسسه تحقیقاتی بیولوژیکی واقع در لنسترپونا در حومه تل آویو سلاحهای شیمیایی و بیولوژیکی از جمله گاز سارین (کشنده اعصاب) تولید می کند.

پرسه نوشت: محموله های

عنوان: از حلبچه تا تیان آنمن : انگیزه ادعاهاي پوچ ایالات متحده در حمایت از حقوق بشر
موضوع: حقوق سیاسي ؛ حقوق مدني
نشریه: قدس شماره: ۱۸/۱۲/۷۷
پدیداوران:
بازیابي: ۸۵۰۰۹۸۲

شیمیایی هواپیمای ساقط شده اسرائیلی در هلند، دارای مواد اولیه تولید گاز سارین است. بر پایه این گزارش، پس از سقوط هواپیمای صهیونیستی بسیاری از ساکنان محل سقوط این حادثه دچار بیماریهای مرموز از جمله کچلی، عدم تمرکز حواس، فراموشی، انواع بیماریهای جلدی و سرطانی شده اند. اما هنوز اسناد مربوط به بخشی از محموله این هواپیما به مقامهای هلندی ارایه شده است.

این روزنامه نوشت: انتشار این خبر موجب بروز واکنش و خشم شدید مردم هلند شده و نویسنده این خبر از بیم کشته شدن توسط سازمان موساد مخفی شده است. براساس این گزارش، مدیران شرکت هواپیمایی اسرائیل تاکنون وجود هر گونه محموله شیمیایی در این هواپیما را تکذیب کرده و با این وجود از ارایه اسناد مربوط به آن خودداری نموده است.

در پایان با توجه به حمایت آشکار غرب در تسلیح شیمیایی صدام و مشارکت توأم با سکوت در قتل عام مردم مسلمان و بیگناه حلبچه، ادعاهای حقوق بشرانه آمریکا در چشم پوشی از کشتار میدان تیان آنمن، و سکوت ایالات متحده و مجامع جهانی بر جنایات صهیونیستها و توان شیمیایی این رژیم، چنین می توان گفت، چه ساده لوح و ساده اندیشند، آنهایی که هنوز به غرب به چشم مهد تمدن و پیشرفت و ترقی نگاه می کنند و پناه بردن به آن را امتیازی برای متمدن نشان دادن خود و تأییدی بر مدنیت خود می دانند.

چه سطحی نگر و چه بیچاره بودند آن تشکلهای دانشجویی و دگراندیشان و روشنفکران چینی که تحت تأثیر تبلیغات آزادیخواهی و دموکراسی هدایت شده آمریکا، در میدان تیان آنمن قتل عام شدند و کلینتون رئیس جمهور آمریکا سال گذشته میلادی به اتفاق صاحبان صنایع و نمایندگان شرکتهای فراملیتی ایالات متحده پای در میدان تیان آنمن گذاشتند گویی هرگز سنگفرشهای این میدان به خون دانشجویان ساده لوح آلوده نشده بود و هرگز نظام چین در تبلیغات آمریکا ناقض حقوق بشر نبودند.